உ

கடவுள் துணை.

வால்மீகர் அருளிச்செய்த

சிவயோகம்-௰.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த

சுத்தஞானம் ௬.

இஃது.

திருநெல்வேலி

ந-வ. சொக்கலிங்கம்பிள்ளை.

கேட்டுக்கொண்டபடி

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ மாதர்பூதீஸ்வரசுவாமிகளால்

பரிசோதித்து

ஷை யூர்

தி. சபாபதிபிள்ளை

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௲௮௮ள ௵

உ

கடவுள் துணை.

வால்மீகர் அருளிச்செய்த

சிவயோகம்-ம

வெண்பா.

உறறபொருளை யொருநூலாயச்செய்வதறகு, கு
கத்தின்றாளிணையைக காப்பென்றிய-குறறவாகளை, ப
மலாகே றறகொண்டு பாடவொருபாடுகுரு, நாதனிருதா
தனை நாசே.

சிருஷ்டாதிதேவர்முதல் மனிதரோடு
சிவயோகம்பெற்றிருந்த மார்க்கந்தன்னை
பிரியமுட னெனைத்தொழுது கேட்ட பிள்ளாய
பின்கலையுமிடை கலையுமாரும்போது
அறிவுடனேசுழிமுனையில் மனத்தைவைத்து
அசையாமலொருநினைவாய்க் காக்கும்போது
சூரியனைசிவயோகஞ் சித்தியாச்சு
கோடிசென்மஞ்சித்தனேபோ லாளலாமே.

கோடியென்றால் ஒருகோடிகாலமல்ல
கோடானகோடியுட னொருவிதானே
ஆடிநிற்குஞ்சிவசத்தி யெண்டுபேரும
அன்புடனேஉனைதூக்கி மடியில்வைப்பார்

ாடி அிடுங்குபங்கதுபோல் சாடிடாமல்
நாயாணமதியிரவி நடுவில்நில்லு
நாடி நிட்டே ன்சிவயோக மார்க்கந்தன்னை
பாா்த்தறிந்து அக்கியான பகைகயைவெல்லே. (௨)

பகையானகருவியெல்லா மடங்கிப்போக
பகருகிறேன் உபாயமொன்று வதுவாய்ச்சொல்வே
திகையானபனூலின் மாாக்கங்கண்டு (௩)
சிந்தின்பயோகத்தில் மயங்கிடாதே
தகையேதுமில்லாத உபாயஞ்சொல்வேன
தாரணிபிலிந்தமுறை சூக்ஷாசூக்ஷம
வகையானகுழிமுனைக்குள் வாசிபூட்டி
வையகத்திலுலகத்தோடொத்துவாழே. (௫

உலகத்தோடொத்திருப்பார் சிவயோகம்பெற்றோர்
உத்தமனேபுளித்தோடு பழம்போலப்பா
கலகமென்று நூல்பாாத்து கலங்கவேண்டாம
காசியென்றுதவமென்று மலையவேண்டாம
சிலபலநூல்பலபலவா யோகஞ்சொல்லுவாு
சியென்றும்வாவென்றும் செபிககச்சொல்லு
பலபலவாய் நினைவாலை சிவயோகம்போசசு
பஞ்சிட்டுபரம்வைதது பதியில்செல்லே. (௬

பதிவானவான்பூமி யிரண்டுமொன்று
பரலோகஞ்சிவலோக மென்றும்பேரு
நிதியானவாயுவன்னி அப்புமூன்றும
நிலையான அயன்மாலு மாலுமாசசு

மதியானபுத்தியினலறிந்துகொண்டு
மகந்தானமாய்கையத்து யோகமாகும்
கெதியானஉன்னுள்ள வானமாகும்
திருவையுள்ளதிருமூச்சு வாயுவாமே (ரு
அடப்பாவன்னியது நயனமாகு
மப்பனேவமூராதமது நாவதாகும்
ஓமடப்பாநாசியது வாயுமாகும்
உந்தமனேயிருகாது வானமாகும்
நாமப்பாமுன்னூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
நாரணியின்னதென்று விரிந்துசொல்வேன்
மாமப்பாஅக்ஷரங்க ளொன்றுமில்லை
மகந்தானவாசியுட வகையைக்கேளே. (சு
வகையானவாசியது மனமுங்கண்ணு
மயங்காதேசிவாயவென்று புலம்பிடாதே
பகையாதேஅக்ஷரங்க ளைம்பத்தொன்றும
பரிபாஷையாலுரைத்த நாமபேதந
திகையாதேநாமமென்று மக்ஷரங்களென்றுந்
செபியாதஅறிவுகெட்ட மனுடரைப்போல்
நகையாதேமானிடரைப் பலசாதியென்று
நம்பாதேநல்வழியில் காலைகாரே. (எ)
காலென்றுமுன்னோர்கள் சொன்னதாலே
கலங்காமல்நூல்வழியே காக்கும்போது
உனென்றபதியென்றேன் வைசுண்டங்கண்டேன்
ஒளிநாதராவெளியில் தொனியுங்கண்டேன்

சொன்றசிவஞான யோகம்பெற்றேன்
செனியாமல்பேரின்ப வீடுபெற்றேன்
தோன்றமுகங்கண்டேன் றுணிநடுவுங்கண்டேன்
சூக்ஷாதிசூக்ஷமெல்லாந துலங்கிநேனே. (அ)

துலங்காதகாரணத்தை துலக்கிச்சொன்னேன்
தூங்காமல்தூங்குகின்ற யிடமுஞ்சொன்னேன்
கலங்காதேகாரணத்தை வெளிவிடாதே
காலடியைமறவாதே கண்தூங்காதே
நிலைநகாதுடலுந்தோரா சொல்லும்பேசு
இல்லாதுஸத்றமென்று நம்பிடாதே
வலுகோரஞ்சொல்லாதே வீண்பேசாதே
வையகத்தில்பலவேஷங்கொண்டிடாதே. (௯)

சொல்ப தொருகூத்தெல்லாநாதன்கூத்து
துவையத்திலவன்கூத்துஒன்றுமில்லை
வினைதொலைத்தேதன்சிவயோக மார்க்கமெல்லாம
விரிவானசாஸ்திரத்தை சுருக்கிச்சொன்னேன்
கலைதொலைத்தார்சித்தாபதி னெட்டுபேராம
காசினியில்பரிபாஷை யாகச்சொன்னார்
பண்டுபரம்விளம்பியதை யறியச்சொன்னேன்
பரமரகசியஞ்சிவயோகம் பத்துமுற்றே. (௰)

சிவயோகப்பத்துமுற்றிற்று,

விநாயகர் துணை.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த சுத்தஞானம்.

சத்தியமேபராபரமே ஒன்றேதெய்வம், சகலரு க்குஞ்சீவனுயிரதுதானாச்சு, புத்தியிலுள்ளதோர்கள ட ணியோர்கள், பூதலத்திற்கோடியிலேயொருவனுண்டு. சித்தியிலெல்லாமனமொடுங்கிநிலையில்நிற்பார், பாரில்வேடமனை விடார்பரமஞானி, சத்தியையறிவதில்லை சூக்ஷாசூக்ஷ சுழிகளிலேநிலையறிந்தால்மோக்ஷந்தானே.

மோக்ஷமதுபெறுவதற்குசூக்ஷம்
மோகமுடன்பொய்களவு கொலைசெய்யாதே
காமமுடன்கோபமதைத் தள்ளிப்போடு
காசினியில்புண்ணியத்தைக்கருதிக்கேளு
பாசமதுபாயாதே பாழில்வீழாதே
பலவேதசாஸ்திரமும் பாருபாரு
யேசசல்லோயவர்பிழைக்கச் சொன்னமார்க்கம்
என்மக்காளெண்ணியெண்ணி நன்றாய்ப்பாரே.
பாரப்பாநால்வேத நூலைநன்றாய
பற்றாசைவைப்பதற்கு வொப்பிலையோகோடி
நேரப்பாயிருமூன்றுந் தெளிந்துபோகும
நேராகத்தெளிந்தபின்பு ஆன்மாவென்றுந்
தேரப்பாதெருத்தெருவாய் புலம்புவார்கள
தெய்வமில்லையொருவருமே காணார்காணார்
ஆரப்பாநிலைநிற்கப் போறாரய்யா
ஆச்சரியங்கோடியிலே யொருவன்றானே.

ஒருவனென்றதெய்வமதைவணங்கவேணும்
உத்தமனாய்ப்பூமியிலே நடக்கவேணும்
பருவமென்றநிலமறிந்து பயிர்செய்யவேணும்
பாழிலேமனதைவிடார் பரமஞானி
திரிவார்கள்திருடரப்பா கோடிஞானி
தேசத்திற்கள்ளரப்பா கோடாகோடி
வருவார்களவர்களப்பா வனேகங்கோடி
வார்த்தையினால்பசப்புவார் கள்ளர்தானே (௪)

தானென்றதாய்தானே ஒன்றேதெய்வம்
தகப்பனுந்தாயுமங்கே புணரும்போது
நானென்றுருப்பிடித்துக் கொண்டுவந்து
நாதனேயென்றுனைநம் வணங்கிநில்லு
கோனென்றகுருடர்க்குத் தெரியுமப்பா
கோடானகோடியிலே ஒருவனுண்டு
ஏனென்றமனதாலே யறியவேணும்
என்மககாள்நிலைநிற்கும் மோக்ஷந்தானே. (௫

மோக்ஷமதுபெறுவதற்கு வகையைக்கேளு
முன்செத்தபேய்களிடகுறிப்பைக்கேளு
ஏசசலனுகுருக்களெங்கே குலங்கள்கேளு
எல்லாருங்கூடழிந்த தெங்கேகேளு
பேசசதுமாய்கையப்பா ஒன்றுமில்லை
பித்ததுவாரவர்களையு மங்கேகாணார்
கூச்சலதுபாழையுந்தான் போகும்போது
கூட்டோடேபோச்சுதப்பா மூச்சுதானே. (௬

மூச்சடங்கிப்போனவிட மியாருங்காணார்
மோக்ஷத்தில்நரகத்தி லிருப்புங்காணார
பேச்சடங்கிப்போன நிலையாருங்காணார்
பிரானுடையதிருக்கூத்தை யாருங்காணார
விச்சப்பாவெட்டவெளி நன்றாயப்பாரு
வேதங்கள்சாஸ்திரங்கள் வெளியாய்ப்போச்சே
ஆச்சப்பாகருவுதனி லமைந்தபடியாகும
அவனுக்கேதெரியுமல்லா லறிவாய்ப்பாரோ. (௮

பாரப்பா அண்டத்திலாவியோகோடி, பற்பலயனை
ப்புகளோகோடாகோடி, வீரப்பாமண்டலத்தில் பிற.
கோடி, வெளியிலேயாடுதப்பா வுற்றுப்பாரு, .ஆரப்ப
வனுவொளியில் தானொளிகோண, வாச்சரியபூசை
டியலேமோதுதப்பா, கூரப்பா அண்டத்திற்கண்டபடி
ண்டத்திலாகும், குணவானாய்நடந்தவற்குசத்தியமாமே

சத்தியமேவேணுமடா மனுடராணோர்
சண்டாளனாகாது தவிராகாது
நித்தநெறிதவறாதே நேமமறவாதே
நிஷ்டையுடன்சமாதிவிட்டு நிலைபெறாதே
புத்திகெட்டுத்திரியாதே பொய்சொல்லாதே
புண்ணியத்தைமறவாதே பூசைமறவாதே
கத்தியேசள்ளிட்டு தக்கபிடாதே
காமியென்றும்நடவாதே கதிவென்றுங்காலே. (௯

அகஸ்தியா அருளிச்செய்த சுத்தஞானம்.
ஒன்பதும் முற்றிற்று.